

BAB 2

KERANGKA TEORITIS

1.1 Pendahuluan

Banyak kajian berkenaan aspek kata kerja transitif dan tak transitif telah dilakukan oleh ahli linguistik bahasa Jepun. Bab ini akan cuba menjelaskan serba sedikit tentang pendekatan nahu yang digunakan untuk menerangkan permasalahan tersebut. Bab ini juga akan menerangkan tentang kaedah analisis kesilapan yang digunakan dalam kajian berkenaan. Melalui kaedah analisis kesilapan ini, pengkaji cuba mengenal pasti kesilapan nahu yang menimbulkan masalah kepada pelajar.

2.2 Kata Kerja Transitif dan Tak Transitif

Menurut Kamus Koujien (1994:1602) kata kerja transitif merupakan kata kerja yang memperihalkan tentang perbuatan terhadap sesuatu objek. Dalam bahasa Jepun kata kerja ini memerlukan objek serta menggunakan partikel *o*. Kata kerja tak transitif pula didefinisikan sebagai kata kerja yang tidak memerlukan objek (*ibid*: 1158).

2.2.1 Nahu Teramura

Antara ahli-ahli linguist Jepun yang telah mengkaji tentang kata kerja transitif dan kata kerja tak transitif ialah Teramura Hideo (1975), Noda Hisashi (1991), Tanaka Toshiko (1990), Suga Kazuyoshi (1995), Kageyama Taro (2001) dan lain-lain lagi. Walau bagaimanapun kajian ini menggunakan nahu Teramura Hideo untuk

nenerangkan permasalahan linguistik iaitu kata kerja transitif dan tak transitif bahasa Jepun.

Pada dasarnya Teramura mengkategorikan kata kerja bahasa Jepun kepada 3 kategori iaitu kata kerja transitif, kata kerja tak transitif dan kata kerja statif.

Menurut Teramura (1975), kata kerja transitif adalah kumpulan kata kerja yang boleh digunakan dalam struktur ayat pasif secara langsung dan tidak langsung. Kata kerja tak transitif pula merupakan kumpulan kata kerja yang boleh digunakan dalam struktur ayat pasif secara tidak langsung tetapi tidak boleh digunakan dalam struktur ayat pasif secara langsung. Kata kerja statif pula merupakan kata kerja yang tidak boleh digunakan dalam struktur ayat pasif secara langsung maupun tidak langsung (rujuk Jadual 2).

JADUAL 2: Kategori kata kerja bahasa Jepun (Teramura, 1975)

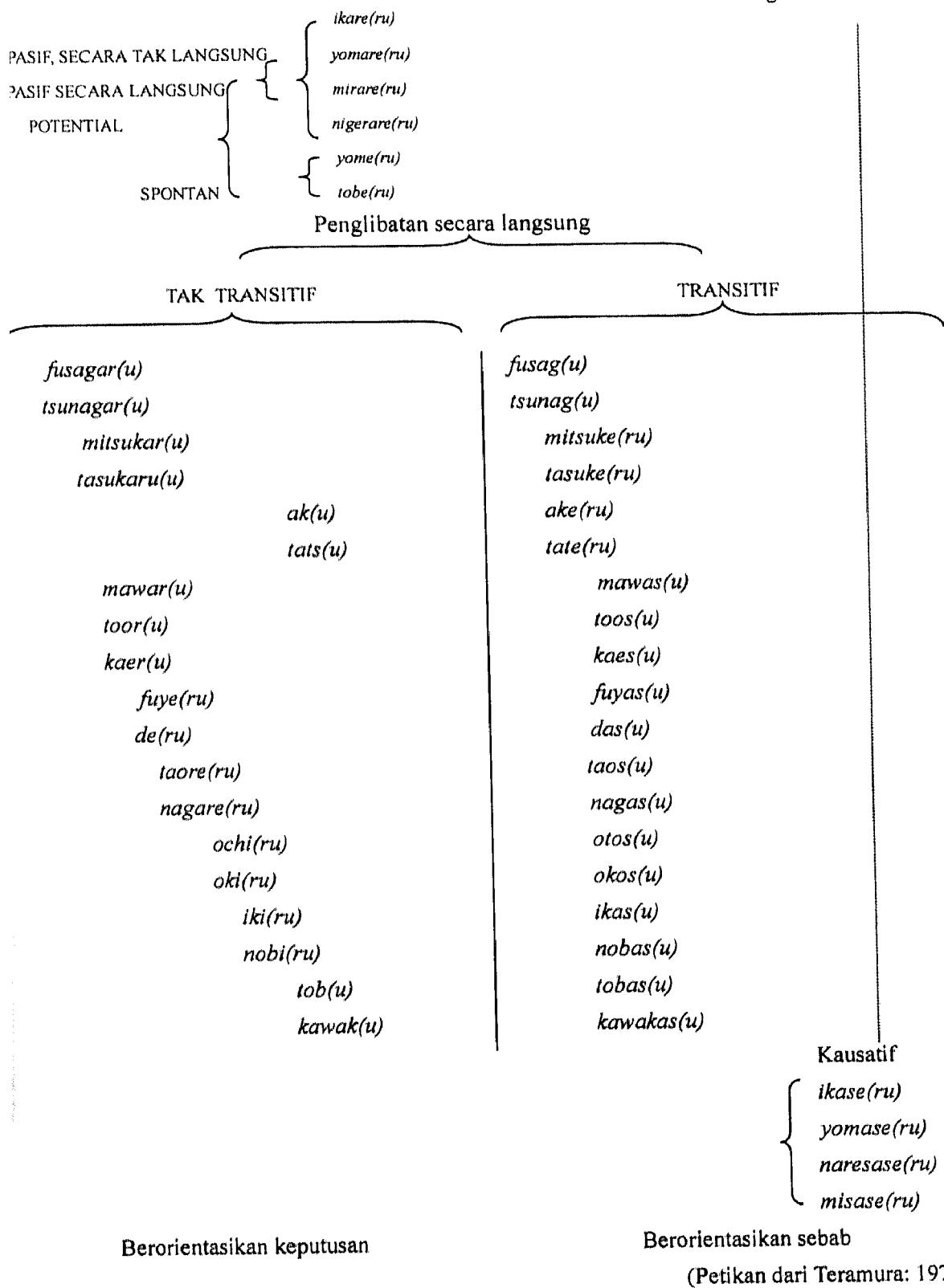
	Pasif secara langsung	Pasif secara tidak langsung
Transitif <i>Koros (u)</i> (membunu) <i>Tabe (ru)</i> (makan) <i>Kowas (u)</i> (merosakkan) <i>Tate (ru)</i> (membina)	○	○
Tak transitif <i>Aruk (u)</i> (berjalan) <i>Sin (u)</i> (mati) <i>Kware (ru)</i> (rosak) <i>Tats (u)</i> (berdiri)	×	○
Statif <i>Ar (u)</i> (ada) <i>Ir (u)</i> (perlu) <i>Deki (ru)</i> (boleh)	×	×

○ boleh berlaku × tidak boleh berlaku

Teramura mengklasifikasikan kata kerja transitif dan tak transitif seperti berikut:

SISTEM 'VOICE' DALAM BAHASA JEPUN

Penglibatan secara tak langsung

Berhubung dengan kumpulan kata kerja transitif dan tak transitif, Teramura bid. 237) membahagikannya pula kepada tiga jenis iaitu kata kerja ‘transitif mutlak’, ‘ak transitif mutlak’ dan ‘transitif dan tak transitif relatif’. Kata kerja transitif mutlak tidak mempunyai pasangan kata kerja tak transitifnya. Contohnya, *korosu* (membunuh) dan *taberu* (makan). Kata kerja tak transitif mutlak pula tidak mempunyai pasangan kata kerja transitifnya. Contohnya, *aruku* (berjalan) dan *shinu* (mati).

Berbeza dengan kata kerja transitif mutlak dan kata kerja tak transitif mutlak, kata kerja transitif dan tak transitif relatif pula merupakan kata kerja yang mempunyai pasangan morfologi. Setiap pasangan kata kerja mempunyai ‘kata akar’ yang sama dan secara langsung memberi makna asas yang sama. Seperti terdapat pada contoh di bawah, perkataan *kowareru* (pecah) dan *kowasu* (memecahkan), walaupun kedua-duanya mempunyai elemen tambahan yang berbeza, maksud asasnya adalah sama iaitu ‘pecah’. Bagaimanapun, dari segi nahu, kedua-duanya memainkan fungsi yang berbeza dalam ayat. Satu menunjukkan perlakuan transitif dan satu lagi menunjukkan perlakuan tak transitif.

Contoh:

JADUAL 3: Fungsi kata kerja transitif dan tak transitif

Kata kerja transitif	Kata kerja tak transitif
<i>Kowasu</i> (memecahkan)	<i>Kowareru</i> (pecah)
<i>Tomeru</i> (menghentikan)	<i>Tomaru</i> (berhenti)

Selain daripada itu, bahasa Jepun juga mempunyai kata kerja yang sukar untuk kategorikan dengan jelas. Ini adalah kerana terdapat sekumpulan kata kerja yang emainkan dua fungsi, iaitu sebagai kata kerja transitif dan juga tak transitif. Kumpulan kata kerja ini hanya boleh diklasifikasikan dengan melihat pada edudukannya dalam struktur ayat, iaitu melalui penggunaan partikel. Seperti dalam contoh di bawah, kata kerja *hiraku* bertukar dari kata kerja transitif kepada kata kerja tak transitif dengan menukarkan partikel *o* kepada partikel *ga*.

JADUAL 4: Penggunaan partikel *o* dan *ga* dalam kata kerja transitif dan tak transitif

Kata kerja transitif	Kata kerja tak transitif
<i>Futa o hiraku</i> (membuka)	<i>Futa ga hiraku</i> (terbuka)
<i>Mon o tojiru</i> (menutup)	<i>Mon ga tojiru</i> (tertutup)
<i>Shigoto o owaru</i> (menghabiskan)	<i>Shigoto ga owaru</i> (habis)

Kata kerja ini dikenali sebagai ‘bifacial’ dan kumpulan kata kerja ini dianggap sebagai kata kerja yang terkecuali dalam bahasa Jepun.

2.2.2 Nahu Noda

Noda Hisashi (1991) membahagikan kata kerja transitif dan tak transitif kepada dua jenis: kata kerja transitif dan tak transitif yang berpasangan dan yang tidak ada pasangan. Noda, dalam *Hajimeteno Hitono Nihongo Bunpou* menggunakan pendekatan partikel *ga* dan *o* bagi membezakan antara kata kerja transitif dan kata kerja tak transitif.

Contoh: (1) KN (benda) *ga* Tak Transitif

Tema ga kimaru (Tema ditetapkan)

(2) KN (orang) *ga* KN (benda) *o* Transitif

Iin ga tema o kimeru (AJK menetapkan tema)

Noda (ibid. 149) menyatakan terdapat juga kata kerja transitif dan tak transitif yang tidak ada pasangan. Contoh kata kerja transitif yang tidak mempunyai pasangannya termasuklah *miru* (melihat), *arau* (membasuh), *tsukuru* (membuat), *kaku* (menulis), *nuu* (menjahit), *okoru* (marah), *oshimu* (menyesal) dan *tataku* (memukul).

Contoh kata kerja tak transitif yang tidak mempunyai pasangan transitif pula termasuklah *suwaru* (duduk), *hashiru* (berlari), *iku* (pergi), *naru* (berkicau), *afureru* (nelimpah), *mebaeru* (tumbuh) dan *nemuru* (tidur).

Menurut Noda lagi, kata kerja transitif dan tak transitif yang mempunyai pasangan atau tidak mempunyai pasangan tidak berlaku secara kebetulan. Kata kerja tak transitif seperti *furu* (turun), *hikaru* (pancar), *mebaeru* (tumbuh) adalah kata kerja yang berkaitan dengan alam semulajadi. Oleh itu pasangan transitifnya tidak wujud. Namun lagi, kata kerja tak transitif yang pelakunya menggunakan badan sendiri untuk melakukan sesuatu perbuatan seperti *suwaru* (duduk), *hashiru* (berlari), dan *naku* (menangis) memang tidak akan mempunyai pasangan transitifnya.

Kata kerja transitif yang tidak mempunyai pasangan tak transitifnya, sebagai alternatif menggunakan bentuk pasif bagi memenuhi keperluan untuk menyampaikan maksud tersebut (tak transitif). Contohnya, kata kerja transitif *kaku* (menulis).

Contoh: *Hon ga kakareta*

(Buku ditulis)

Begitu juga kata kerja tak transitif yang tidak ada pasangan transitifnya, bagi ganti menggunakan bentuk kausatif bagi menyatakan maksud yang hampir dengan transitif (Noda:1991: 149). Contohnya, kata kerja tak transitif *naku* (nangis).

Contoh: *Otouto o nakasete*

(Dia membuat adiknya menangis)

2.3 Nahu Tanaka

Tanaka Toshiko (1993:111) membahagikan kata kerja transitif dan tak transitif mengikut bentuk dan konjugasi seperti berikut:

ADUAL 5: Pembahagian kata kerja transitif dan tak transitif (Tanaka, 1993)

Kedua-dua bentuk transitif/ tak transitif yang mempunyai konjugasi, baris dan kumpulan kata kerja yang sama

Tak transitif	Transitif	Konjugasi
<i>Mado ga hiraku</i> (terbuka)	<i>Mado o hiraku</i> (membuka)	<i>Baris ka godan</i>
<i>Mizu ga masu</i> (bertambah)	<i>Mizu o masu</i> (menambah)	<i>Baris sa godan</i>
<i>Me ga tojiru</i> (tertutup)	<i>Me o tojiru</i> (menutup)	<i>Baris sa kamo ichi</i>
<i>Ki ga haru</i> (berhati-hati)	<i>Ki o haru</i> (berhati-hati)	<i>Baris ra godan</i>
<i>Eda ga tareru</i> (lentur)	<i>Eda o tareru</i> (melentur)	<i>Baris ra shimo ichi</i>

- Kata kerja transitif/ tak transitif berbeza disebabkan oleh perbezaan baris walaupun mempunyai kumpulan kata kerja dan konjugasi yang sama

Tak Transitif	Transitif
<i>Shigoto ga nokoru</i> (tinggal) Baris <i>ra godan</i>	<i>Shigoto o nokosu</i> (meninggalkan) Baris <i>sa godan</i>
<i>Me ga mawaru</i> (berpuasing) Baris <i>ra godan</i>	<i>Me o mawasu</i> (memusingkan) Baris <i>sa godan</i>
<i>Tori ga odoroku</i> (terkejut) Baris <i>ka godan</i>	<i>Tori o odorokasu</i> (mengejutkan) Baris <i>sa godan</i>
<i>Te ga ugoku</i> (bergerak) Baris <i>ka godan</i>	<i>Te o ugokasu</i> (menggerakkan) Baris <i>sa godan</i>
<i>Kodomo ga asobu</i> (bermain) Baris <i>ba godan</i>	<i>Kodomo o asobasu</i> (memainkan) Baris <i>sa godan</i>
<i>Me ga kagayaku</i> (bersinar) Baris <i>ka godan</i>	<i>Me o kagayakasu</i> (menyinarkan) Baris <i>sa godan</i>
<i>Kane ga naru</i> (berbunyi) Baris <i>ra godan</i>	<i>Kane o narasu</i> (membunyikan) Baris <i>sa godan</i>
<i>Hana ga chiru</i> (jatuh) Baris <i>ra godan</i>	<i>Hana o chirasu</i> (menjatuhkan) Baris <i>sa godan</i>

- Kedua-dua kata kerja transitif/ tak transitif yang mempunyai konjugasi, baris dan kumpulan kata kerja yang sama tetapi maksud yang berbeza

Tak transitif	Transitif	Konjugasi
<i>Kaze ga fuku</i> (angin bertiup)	<i>Fue o fuku</i> (meniup seruling)	Baris <i>ka godan</i>
<i>Nami ga yoseru</i> (ombak memukul)	<i>Kuruma o yoseru</i> (mengenepikan kereta)	Baris <i>sa shimo ichi</i>
<i>Hito ga warau</i> (orang ketawa)	<i>Hito o warau</i> (mengetawakan orang)	Baris <i>waa godan</i>
<i>Hana ga hiraku</i> (bunga kembang)	<i>Kokoro o hiraku</i> (membuka hati)	Baris <i>ka godan</i>

- Kata kerja transitif/ tak transitif berbeza disebabkan oleh perbezaan kumpulan kata kerja walaupun mempunyai baris konjugasi yang sama

Tak transitif	Transitif
<i>Ie ga tatsu</i> (terbina) Baris <i>ta godan</i>	<i>Ie o tateru</i> (membina) Baris <i>ta shimo ichi</i>
<i>Shinamono ga narabu</i> (tersusun) Baris <i>ba godan</i>	<i>Shinamono o naraberu</i> (menyusun) Baris <i>ba shimo ichi</i>
<i>Fune ga susumu</i> (bergerak) Baris <i>ma godan</i>	<i>Fune o susumeru</i> (menggerakkan) Baris <i>ma shimo ichi</i>
<i>Kuuki ga nukeru</i> (terkeluar) Baris <i>ka shimo ichi</i>	<i>Kuuki o nuku</i> (mengeluarkan) Baris <i>ka godan</i>
<i>En ga kireru</i> (terputus) Baris <i>ra shimo ichi</i>	<i>En o kiru</i> (memutuskan) Baris <i>ra godan</i>

- Kata kerja transitif/ tak transitif berbeza disebabkan oleh perbezaan kumpulan kata kerja dan baris konjugasi

Tak transitif	Transitif
<i>Inu ga nigeru</i> (terlepas) Baris <i>ga shimo ichi</i>	<i>Inu o nigesu</i> (melepaskan) Baris <i>sa godan</i>
<i>Namida ga koboreru</i> (tertiris) Baris <i>ra shimo ichi</i>	<i>Namida o kobosu</i> (menitiskan) Baris <i>sa godan</i>

Menurut Tanaka (ibid. 113) lagi, kata kerja transitif biasanya memerlukan partikel *o*. Namun terdapat juga kata kerja tak transitif yang menggunakan partikel *o*. Ia digunakan bersama dengan kata kerja tak transitif yang menerangkan tentang titik permulaan dan tempat laluan. Contohnya,

<i>hashi <u>o</u> wataru</i> (menyeberang),	<i>sora <u>o</u> tobu</i> (terbang)	}	tempat laluan
<i>kawa <u>o</u> oyogu</i> (berenang),	<i>yama <u>o</u> noboru</i> (mendaki)		
<i>ie <u>o</u> deru</i> (keluar),	<i>densha <u>o</u> oriru</i> (turun)	}	titik permulaan
<i>kuni <u>o</u> saru</i> (keluar),	<i>Oosaka <u>o</u> tatsu</i> (bertolak)		

Selain daripada nahu-nahu yang diuraikan di atas, Kuno (1973a:327-350) ketika cuba menghuraikan tentang penanda kes (case marking) telah mengaitkannya dengan ayat transitif.

Contohnya,

- (1) *Hanako ga Taroo o oikoshita.* (Hanako mendahului Taro)

Dalam ayat (1) Hanako adalah subjek dan menggunakan penanda nomatif *ga*. Frasa kata nama Taroo sebaliknya adalah objek dan menggunakan penanda akusatif *o*. Ini adalah kerana kata kerja *oikosu* adalah ‘-statif’.

Kuno (ibid. 338-339) juga telah mengaitkan kata kerja transitif dengan penggunaan frasa kata nama *ga* dan *ni* (datif) dalam pembinaan verbal bahasa Jepun.

Contohnya,

- (2) *Hanako ga Taroo ni oitsuita.* (Hanako mendahului Taroo)
- (3) *Mooken ga Taroo ni hoeta.* (Anjing garang menyalak Taroo)
- (4) *Taroo wa Hanako ni chikazuita.* (Taro menghampiri Hanako)
- (5) *Hanako wa Taroo ni hankou shita.* (Hanako menentang Taroo)

2.3 Analisis Kontrastif

Setiap bahasa mempunyai sistem dan strukturnya tersendiri. Dengan itu tidak hairanlah jika terdapat persamaan atau perbezaan di antara bahasa. Mengikut pendapat penyelidik dari tahun 1940an ke tahun 1960an, satu pedagogi yang efektif akan tercapai apabila bahasa natif dan bahasa sasaran ini dibandingkan secara sistematik.

Menurut Charles Fries,

“The most efficient materials are those that are based upon a scientific description of the language to be learned, carefully compared with a parallel description of the native language of the learner.”

(Fries, 1945:9)

Tokoh-tokoh analisis kontrastif (CA) menyatakan bahawa CA boleh meramal kesilapan dan menerangkan pola-pola yang akan menyebabkan kesusahan dalam pembelajaran bahasa kedua. Di dalam buku Linguistic Across Cultures, Robert Lado berkata,

“we can predict and describe the patterns that will cause difficulty in learning, and those that will not cause difficulty by comparing systematically the language and culture to be learned with the native language and culture of the student.”

(Lado, 1957: vii)

Walau bagaimanapun, apabila kajian empirikal dijalankan, ahli-ahli linguistik mendapati bahawa banyak kesilapan yang berlaku tidak boleh diramalkan seperti mana yang diterangkan oleh CA. Menurut Wardhaugh (1974) dalam artikel yang bertajuk *The Contrastive Analysis Hypothesis*, hipotesis CA versi kuat dikatakan tidak praktikal dan tidak realistik dan beberapa kelemahan CA telah dikenal pasti.

Hipotesis CA versi kuat ialah hipotesis yang menyatakan bahawa kesilapan yang dialami dalam pembelajaran bahasa asing dapat diramalkan dengan melihat

Menurut Charles Fries,

“The most efficient materials are those that are based upon a scientific description of the language to be learned, carefully compared with a parallel description of the native language of the learner.”

(Fries, 1945:9)

Tokoh-tokoh analisis kontrastif (CA) menyatakan bahawa CA boleh meramal kesilapan dan menerangkan pola-pola yang akan menyebabkan kesusahan dalam pembelajaran bahasa kedua. Di dalam buku Linguistic Across Cultures, Robert Lado berkata,

“we can predict and describe the patterns that will cause difficulty in learning, and those that will not cause difficulty by comparing systematically the language and culture to be learned with the native language and culture of the student.”

(Lado, 1957: vii)

Walau bagaimanapun, apabila kajian empirikal dijalankan, ahli-ahli linguistik mendapati bahawa banyak kesilapan yang berlaku tidak boleh diramalkan seperti mana yang diterangkan oleh CA. Menurut Wardhaugh (1974) dalam artikel yang bertajuk *The Contrastive Analysis Hypothesis*, hipotesis CA versi kuat dikatakan tidak praktikal dan tidak realistik dan beberapa kelemahan CA telah dikenal pasti.

Hipotesis CA versi kuat ialah hipotesis yang menyatakan bahawa kesilapan yang dialami dalam pembelajaran bahasa asing dapat diramalkan dengan melihat

persamaan dan perbezaan di antara bahasa ibunda dan bahasa sasaran. Menurut Wardhaugh (1974), versi lemah atau apa yang disebut analisis kesilapan mungkin lebih berguna. Analisis kesilapan merupakan satu kaedah yang digunakan sebagai alat diagnostik untuk mengesan jenis-jenis kesalahan dan mencari punca-punca kesilapan berhubung dengan pembelajaran bahasa.

2.4 Analisis Kesilapan

Analisis kesilapan (EA) muncul pada pertengahan abad kedua puluh untuk menganalisis kesilapan pembelajaran bahasa dengan lebih sistematik. Richards (1985: 96) dalam *Longman Dictionary of Applied Linguistics* mendefinisikan analisis kesilapan (EA) sebagai satu kajian menganalisis kesilapan yang dilakukan oleh pelajar bahasa kedua dan bahasa asing.

Tambahnya lagi, EA digunakan untuk mengetahui sejauh mana kebolehan seseorang itu dalam menguasai sesuatu bahasa. Ia juga digunakan untuk mengesan teknik pembelajaran pelajar dan mendapat maklumat tentang kesukaran yang biasa dihadapi pelajar ketika mempelajari bahasa tersebut. Dapatan daripada EA ini dapat membantu pengajar untuk mengenal pasti langkah-langkah yang boleh diambil bagi mengatasi masalah tersebut.

Corder (1981:11) pula mendefinisikan EA sebagai bentuk-bentuk pertuturan yang menyalahi sistem bahasa pertuturan penutur natif. Beliau menjelaskan bahawa

kesilapan ini berlaku ketika pelajar belum mampu menguasai sistem bahasa kedua yang dipelajarinya. Kenyataan ini ditegaskan lagi oleh Bell (1981) yang menyatakan bahawa EA merupakan bentuk-bentuk pertuturan yang menyalahi struktur sesuatu bahasa dan kesalahan ini timbul hasil daripada ketidaksempurnaan penguasaan penutur terhadap sistem bahasa yang dipelajari itu.

Corder (1973) dan Richards (1974) juga bersepakat dengan Strevens (1970) bahawa kesilapan tidak seharusnya dilihat sebagai masalah yang perlu diatasi, malah sebagai strategi yang digunakan oleh pelajar-pelajar bahasa itu.

..errors should not be viewed as problems to be overcome, but rather as normal and inevitable features indicating the strategies that learners use.”

(Strevens, 1970:4)

Corder (1981:45) seterusnya menjelaskan bahawa EA mempunyai fungsi tertentu seperti fungsi teoritis dan fungsi praktikal. Fungsi teoritis dalam EA menyelidik proses pembelajaran bahasa. Ahli-ahli linguistik EA berpendapat bahawa kesilapan bahasa berkait rapat dengan proses pemerolehan bahasa pelajar. Fungsi praktikal pula menyediakan garis panduan bagi pemulihan dalam pengajaran dan pembelajaran.

2.4.1 Peringkat-Peringkat Kesilapan

Kesilapan dalam pembelajaran bahasa berbeza mengikut peringkat penguasaan bahasa pelajar tersebut. Corder mengklasifikasikan kesilapan kepada tiga peringkat, iaitu peringkat pra-sistematik, peringkat sistematik dan peringkat post-sistematik. Di peringkat pra-sistematik, pelajar belum faham sistem nahu bahasa asing yang dipelajari. Pelajar membuat andaian ketika mempelajari bahasa tersebut. Adakalanya secara kebetulan struktur yang dibuat itu menepati sistem nahu bahasa tersebut tetapi pelajar tidak dapat menjelaskan tentang struktur bahasa tersebut.

Di peringkat sistematik pula, pelajar sudah mempelajari sistem dan peraturan nahu bahasa asing itu tetapi masih belum mampu menguasainya. Pada peringkat ini, mereka masih melakukan kesilapan dan tidak mampu membentulkan kesilapan tersebut.

Di dalam peringkat post-sistematik, pelajar sudah mampu menghasilkan sistem dan struktur yang betul. Walau bagaimanapun, mereka akan melakukan kesilapan sesekali kerana terlupa atau cuai. Namun, apabila pelajar sedar akan kesilapan yang dibuatnya, mereka mampu membentulkannya sendiri (Corder, 1973:272).

2.4.2 Jenis-Jenis Kesilapan

Corder (1973) menyatakan kesilapan dikategorikan kepada tiga jenis, iaitu kesilapan interlingual akibat gangguan bahasa ibunda pelajar, kesilapan intralingual akibat kesalahan dalam bahasa dan kesilapan akibat teknik pengajaran yang salah.

Seperti Corder, Richards (1979) juga mengkategorikan kesilapan pelajar-pelajar bahasa kepada kesilapan interlingual dan kesilapan intralingual. Selain daripada kesilapan interlingual dan kesilapan intralingual ini beliau juga menegaskan tentang kesilapan ‘developmental’ yang menggambarkan kecekapan seseorang pelajar pada peringkat-peringkat tertentu ketika mempelajari bahasa kedua.

2.4.3 Punca-Punca Kesilapan

Pada akhir tahun 60an dan awal tahun 70an, banyak kajian empirikal tentang punca-punca kesalahan telah dijalankan. Duskova (1969), Buteau (1970), Richards (1971) dan Selinker (1972) mendapati bahawa punca kesilapan bukan disebabkan oleh bahasa ibunda sahaja. Richards (1974:174), contohnya, menerangkan kesalahan itu berdasarkan strategi pembelajaran yang salah oleh pelajar seperti:

- (a) Generalisasi melampau (over-generalization);
- (b) Penggunaan peraturan-peraturan bahasa secara tidak sempurna (incomplete application of rules);
- (c) Kejahilan tentang peraturan bahasa (ignorance of rules restrictions);
- (d) Andaian salah konsep (false concept hypothesis).

Selinker (1972) pula menyatakan bahawa kesilapan adalah disebabkan oleh gangguan bahasa ibunda, pemindahan latihan, strategi pembelajaran, strategi komunikasi dan generalisasi bahan linguistik bahasa sasaran.

2.5 Penutup

Bab ini membincangkan tentang beberapa pendekatan nahu bahasa Jepun berkenaan dengan kata kerja transitif dan tak transitif. Bagaimanapun, untuk tujuan kajian ini, pengkaji akan menggunakan pendekatan nahu Teramura (1975). Bab ini juga membincangkan tentang kaedah EA yang menjadi dasar kajian ini. Dapatan daripada EA ini dapat membantu pengajar untuk mengenal pasti kesilapan dan mencari punca-punca yang menyebabkan berlakunya kesilapan tersebut. Pengetahuan tentang punca-punca kesilapan seterusnya dapat membantu pengajar untuk memikirkan langkah-langkah dan strategi yang boleh digunakan bagi membantu pelajar untuk menguasai bahasa sasaran dengan lebih efektif.